

Тишина

Моуни
Баба

Чрез Тишината
първата среща
между човека и
Мистерията на
Бог е осъществена.

Мелби
1971.

Мелби
1971.

Тишина

от

Моуни Баба

Крия Йога и Публикации на Бабаджи

St. Etienne de Bolton, Quebec, Canada

Тишина
от Моуни Баба

Крия Йога и Публикации на Бабаджи

196 Mountain Road, P.O. Box 90,
Eastman, Quebec, Canada J0E 1P0
телефон: 450-297-0258; 1-888-252-9642; факс: 450-297-3957

www.babajiskriyayoga.net ·

имейл: info@babajiskriyayoga.net

© 2013 Всички права запазени. „Крия Йога и публикации на Бабаджи“ е регистрирана служебна марка. Нито една част от този памфлет може да бъде възпроизведена или използвана по електронни и механични начини, като следните: фотокопия, записи или чрез запазване на информация в информационни системи без писменото съгласие на издателя.

Графичен дизайн и дизайн на корицата Дейвид Лавоа
Корицата е портрет на Мауни Баба направен през 1971

От Издателя

Четете и препрочитайте писанията на Просветлените Същества, докато истината изразена в тях не докосне душата . Вслушайте се в тишината и. Без да сте намерили най-висшия учител вътре във вас, преобладаващата идентификация с менталното, витално и физическото тяло, ще продължава да ви кара да се борите в садханата и да страдате в живота си. Научете се да слушате Тишината, докато душата не излезе на преден план и ви изведе напред, знаейки, че прогресът е сигурен. Постепенно ще усетите, че садханата ви ще се развива естествено, без усилие, докато всичките нива на вашето същество се обърнат към душата ви, освобождавайки път на безусловното щастие, любов и визията на истината да преработи в матрица на висше съзнание.

Шри Моуни Баба (1923 - 2010), роден в Керала, Индия е Парамгуру, директен последовател на линията на Ширди Сай Баба, като получава силата и авторитета да я продължава, въпреки, че е в състояние на Муни (мистична тишина) през последните 50 години от живота си. Крия Йога и Публикации на Бабаджи получи този красив текст на Моуни Баба от неговия поклонник Шри Хари Нараян, за да го сподели със света. Той е свидетел на сладостта и познанието на Мистична Любов, които Баба изливал върху всички, които идвали при него. Хари Нараяни казва, че обича да нарича този текст Монупадишад, защото има дълбочината на Упанишад.

Тишина

Присъстието на Любимия Баба е толкова изпълнено с тишина, че човек очаква Словото да се появи всеки момент, но това което се появява е още по-велика тишина. Чрез Тишината първата среща между човека и мистерията на Бог е осъществена. Божията Тишина е истинска. В тишина той получава любовта на любимите си и в тишина Той обича тези, които го отричат.

Мистериозна е тишината на мистиците. Мистическо откровение е възможно единствено когато тишината е достигнала съвършенство. В мистика тишината е израз на блаженството на вътрешната свобода. В тишина, той слуша блаженната Божия песен на святото Му Слово. Бог е бил вечно пеещ в тишина, невидим, нечуто, освен от тези, които изпитват Неговата безкрайна Тишина. Над глъчката от гласове, Неговата тишина има върховна власт. В тишина е възможно за човек да се предаде напълно на Бог - тогава Бог се разкрива в пълния Си блясък, в безкрайната Си сила, неизмеримото Си знание и вечното Си битие.

Тишина – тя е чисто съществуване. В абсолютния смисъл, тишината няма нито начало, нито край. Тя остава като единствената Реалност. Тя е винаги несътвореното вечно битие в съществуването. Въпреки че тишината е всеобхватна Реалност, малцина са тези, които я преживяват. Това преживяване е различно от всеки друг вид преживяване. Да изпиташ тишината е да се загубиш в тишината. Човек трябва да загуби всичко, включително себе си, за да намери Бог. Всички изговорени думи от безначалното начало до безкрайния край също се губят в Безкрайната Тишина на Бог. Благословено е Словото, което идва от пълнотата на тишината. Бог е създал вселената с това свещено Слово. Единствено в тишина, Словото на Бог може да бъде чуто. Само чрез избягване на говора, човек е далече от това да бъде тих. Когато тишината престане да бъде водещата сила, привидната тишина може да бъде бездействена. Ако човек се остави да бъде консумиран от бездействието, животът става трагичен. Тишината не е бездействие. Тя е отвъд всяко действие и бездействие.

Представяли ли сте си някога свят, в който няма нищо, освен тишина? В света от тишина вечността Е. Чистото време съществува в тишина като безвреме. Тишината е основен феномен, които не може да бъде проследен до нищо друго. В тишина, човек може да стане свидетел на първоначалното същество на всички неща. В тишина безкрайното и ограниченото са заедно. Тишината може да

съществува без говор, но говора не може да съществува без тишина. Когато дървото на живота е наторено с тишина, цветовете на щастието и доволството са най-добри. Цялото страдание и нещастие е в човека защото тишината в него е експлодирала. Когато гледам на сегашния човешки живот, той изглежда като руини на тишината.

Думите на хората нямат авторитет. В абсолютния смисъл, всички думи са толкова непреклонни, че могат най-много да извикат в съзнанието Истинското. Докато пътят на постижението съществува, думите могат да бъдат полезни – човек може да получи вдъхновение от думите на великите. По-лесно е философски да се преподава на целия свят, отколкото да се покаже пътят на един искрен аспирант. Простата реч предава повече истина. Общрната логика, дикция и коментари са гнили – невежество предпазващо самото себе си. Истинските вървят по мистичната пътека с цялото си смирение, водени от Перфектия в Тишина. Когато човек осъзнае Вечното, неговата карма е завършена и целта е постигната. След като целта е посигната СЕГА остава единственото възможно съзнание. В живеенето СЕГА няма цел.

В отрицанието на търсенето лежи мирът, но това не може никога да бъде наложено от ментална дисциплина или външни помощи. Отрицанието идва, когато сте готови. Бягството от семейството си не е решение. Тези които бягат, никога не са свободни. Свободата се среща с творението, ограничението търси да избяга заобикалящото. Спрете, когато тишината почука. Освободете и познайте за първи път себе си. Освобождаването никога не е познат обект. Ако сте постигнали контрол над сетивата, престанете да контролирате и се отречете в Цялото. Тогава, такава екстатична сила, която хиляди религиозни реформисти не биха могли да произведат, ще навлезе и ще преобрази съществото ви. Тогава ще познаете смисъла на предаността си и мъдростта на съвършенното познание. Вие ще познаете първото и последното. Но над всичко, вие ще ЗНАТЕ. Да бъдете цялостно погълнати от космическото съзнание е да бъдете несъзнателни за индивидуалността, в индивидуалността лежи изопачаване. Човек разбира това, когато неговата тишина е съвършена. Сегашно, минало, бъдеще се разтварят във Вечна Тишина.

В тишина, вие бихте могли да осъзнаете невежеството си, вашето поведение е благоговено. Съзнателното невежество е смирение. Божественото невежество е човек. Човешкото невежество е божествено. Съвършената тишина е просветление. Просветлението се изразява в златни вълни от тишина. В просветление, човек

надхвърля мислите, мислите са само сенки на съзнанието, което ги прожектира в тази форма. Много са тези, които дават обети и речи за мистерията на Бог. Това често не успява да повлияе на човечеството дълбоко, защото тези думе не идват от тишината. За Бог не може да се спори нито Той може да се обсъжда. Бог трябва да бъде осъзнат в тишина. Човек, в невежеството си понякога усеща, че шумът е победил тишината. Човек става неспокоен, когато тишината в него заспи. Дълбоката тишина дава на човек силата да накара шумните си години да изглеждат като моменти в съществуването на Вечната Тишина. В дълбоката тишина, Бог престава да бъде обект а става преживяване. В света от шум, животът е управляван от възможните илюзии.

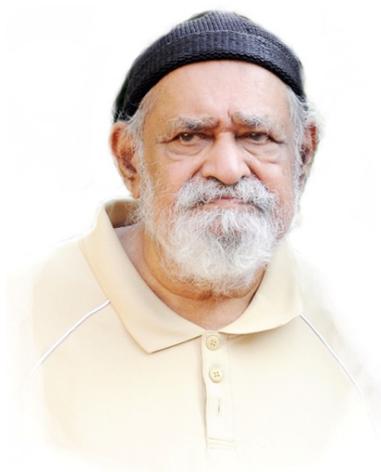
Благословена е тишината на природата. Тя събужда в човека интуитивното чувство на великата Тишина, която е била преди Словото и от която всичко е произлезло. Чрез тишина, човек може да бъде свързан с всичко в природата. Тишината присъства във всеки човек като единствената реалност. Само когато тишината е пробудена, всичко неистинско отива във вечен сън. Чудото на тишината е, че където може да бъде смъртта – Обичният се появява.

Когато лодката на думите се носи плавно по реката на тишината, произтича музика. Тишината в музиката винаги ме е очаровала. Най-добрата музика е винаги паузата, останалото, моментът на тишина. Състоянието или условието, когато нищо не се чува – липса на всякакъв звук или шум. Пълната тишина или спокойно безшумие понякога е персонифицирано. Тишината никога не е по-осезаема, отколкото когато последният звук на музиката е замрял.

Обичният Баба даде единствения подарък, достоен да бъде получен в тишина, подаръкът на Любовта. Той каза „Разпротрани го като огън“. Той ме запали. Този пламък поглъща всичко, не оставяйки нищо след себе си. Ако човек е благословен да бъде пламък с любов, той се оставя да бъде изгорен в тишина. Думите не могат никога да изразят какво означава това. Благословена е тишината. В тишина, можете да се издигнете от мислите към пълнотата на Чистото Познание и да се отпуснете в истинското си същество.

24 февруари 1962

All Love
BABA

Контакт:

A. Hari Narayanan

<saitemplehari@gmail.com>

Shirdi Sai Temple, Mammiyur, Guruvayur, Kerala, India

тел:0 487 655 4749

тел:0 966 111 9999

<http://www.youtube.com/watch?v=4vobFyTUR8U>